

Вітальне слово спонсора**Ґендерна політика держави повинна ґрунтуватися на науковій основі**

Становлення громадянського суспільства – процес складний і багатоманітний. Серед інших демократичних перетворень він передбачає утвердження рівних можливостей для самореалізації як жінок, так і чоловіків (ґендерної рівності). Як свідчать останні дослідження загальноєвропейських організацій, на сьогодні 64 відсотки європейців переймаються поширенням дискримінації за ознакою статі. Близько половини громадян Європейського Союзу вважають недостатніми заходи, що вживаються для забезпечення рівних можливостей для жінок та чоловіків в їхніх країнах, та вважають необхідним продовження роботи щодо подолання проявів дискримінації, в тому числі й за ознакою статі.

Кожен сучасний політик знаходиться на передовому рубежі соціальних перетворень у країні та світі в цілому. До таких найновіших трансформаційних процесів належить і формування ґендерної політики української незалежної держави, про стимульоване виконанням Україною зобов'язань перед європейською спільнотою.

Ґендерна політика української держави набула оформлення у політичних документах, де міститься визначення зацікавленень і потреб чоловічої та жіночої частини населення, врахування характеру ґендерних відносин, окреслення ґендерних цілей, ґендерного компонента в державній і партійній політиці, вимоги до освітньої та просвітницької роботи з населенням.

Входження України як демократичної і рівноправної партнерки у світове співтовариство, нові форми економічного, політичного, культурного життя потребують і нових відносин між чоловіками та жінками як базових. Питання рівноправності вже досить давно перестало розглядатися світовим співтовариством як соціальне питання. Це – питання політичне та питання захисту прав людини, яке вимагає політичних рішень та значно розширеної сфери застосування не лише в інтересах жінок, але і в інтересах чоловіків та суспільства в цілому.

В усьому світі жінки розглядаються як новий, важливий, творчий ресурс гуманістичних і гуманітарних перетворень, належного управління. Рівень розвиненості і добробуту країн перебуває у прямій залежності від того, наскільки жінка рівноправна з чоловіком. Найбільш розвинені країни довели, що залучення жіночого ресурсу стає поштовхом у економічному та соціальному розвитку, підвищує якість життя людей. Більше того, це допомагає вирішити інші соціальні проблеми. Основні проблемні сфери забезпечення рівності жінок і чоловіків формують сьогодні виклики українському соціуму та державі, зокрема, і громадянському суспільству.

Сьогодні кожна серйозна українська політична сила повинна послідовно і наполегливо працювати у напрямку створення в країні суспільства паритетної демократії. Не лише у зв'язку із підписанням Україною цілого пакету документів на шляху до ЄС підтримується формування на українських теренах суспільства рівних можливостей для чоловіків та жінок, а й через переконання, що і для нашої країни ґендерна демократія – стратегічна напрямна ХХІ століття.

Вітаючи вихід у світ наукового видання, присвяченого аналізу проблем ґендерної рівності та виявленню реальних механізмів втілення її в життя засобами освіти, вважаю не випадковим той факт, що ця подія відбувається саме на мелітопольській землі, яка споконвіку славиться своєю толерантністю та зацікавленістю у широкомасштабній реалізації прав кожної людини, незалежно від етнічної належності, віку та статі.

Діяльність міського керівництва спрямована на вдосконалення діяльності державних та громадських структур суспільства, на врахування та поліпшення ґендерної ситуації в краї, підвищення рівня розуміння зв'язку між ґендерними питаннями, політикою та розвитком у суспільстві, стимулювання зацікавленості в усуненні ґендерних невідповідностей та посилення відповідальності за виконання взятих на себе зобов'язань.

Вирішення питань паритетного розвитку суспільства в Україні, політика щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків стає обов'язковою складовою загальнодержавної політики. Потреба в такій досить радикальній перебудові ґендерних стосунків у суспільстві спровокована кардинальними та швидкими змінами в суспільних відносинах, активними учасниками яких є жінки й чоловіки. Саме сучасний стан розвитку суспільства потребує і сучасного концептуального розуміння ґендерних перетворень та їх

системного практичного здійснення, серйозного наукового осмислення та обґрунтування.

Сподіваюсь, що запропоноване видання «ґендерна освіта в Україні: досвід, проблеми, перспективи» стане вагомим внеском у процес ефективного впровадження принципів ґендерної рівності в життя українського суспільства та кроком до вдосконалення ґендерної державної політики сучасної України. Адже ґендерна політика держави повинна ґрунтуватися на науковій основі.

Максим Зубарев – депутат
Мелітопольської міської ради